

IN MEMORIAM

SINKÓ KATALIN (1941–2013)

2013. december 10-én, életének 72. évében meghalt Sinkó Katalin. Személyében kivételes tehetségű alkotót, termékeny kutatót, kiváló munkatársat és szeretetre méltó, önzetlen embert vesztett a művészettörténet-tudomány és a muzeológus társadalom.

Sinkó Katalin pályája gyakorlati terepen kezdett formálódni. A Bizományi Áruház Vállalat műtárgybecsüseként már tizenéves korában festmények százait véste emlékezetének nem mindennapi tárházába, s készségei csak gyarapodtak az elkövetkező évtizedek során. Az eredendő fogékonyság és a szerzett tárgyismeret hamarosan igazi műértessé, egyedi ízlésvilággá érett benne, amely az 1970-es évektől az ELTE művészettörténeti stúdiumain el-sajátított, rendszeres ismereteknek köszönhetően mélyült tovább. Figyelme középpontjában mindvégig a modernitás bölcsőjének tekintett 19. század állt, átfogó igénytel és szokatlan nézőpontokkal. 1980-ban a Magyar Nemzeti Galéria vezető beosztású főmunkatársa lett, s ugyanitt dolgozott fáradhatatlanul, egészen 2009-es visszavonulásáig. *Profán történeti festészet Pest-Budán és Bécsben 1830–1870 között* címen publikált dolgozatával 1982-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett. Közben a múzeumi hivatás csaknem minden szegmenséből intézmény-történeti jelentőséggel vette ki részét: forrásfeltárási munkaprogramokkal, szervezeti javaslatokkal, törvény-előkészítő elaborátumokkal és európai uniós vitaanyagokkal éppúgy erősítette választott múzeumát, mint új kutatási témák kiművelésével, rokon diszciplínák integrálásával, előadásokkal, kiállítási tervekkel, publikációkkal. Sinkó Katalin közeli és távolabbi kollégák sokasága számára jelentett ösztönző példát mintegy három évtizeden keresztül. A közgyűjteményi archiváló-bemutató munkától a modern szemléletű örökségvédelmen

át a megreformált intézményi szakértésig bezáróan tudta felmutatni intellektuális lehetőségeink és egyben kötelességeink széles választékát – mindig magas színvonalon, következetes szakmai etikával. Tanítványok, tisztelők, egyetemi hallgatók és doktoranduszok keresték rendre társaságát, éltek bölcs tanácsaival, s okultak bírázataiból az egyetem és a múzeum hagyományos oktatási szimbiózisában.

Egyéni felkészültségű, iskolateremtő kutatóként Sinkó Katalin kezdetben emlékműszobrászattal és a historizmus esztétikai-ideológiakritikai problémáival, majd a magyar műgyűjtés múltjával foglalkozott, amit később kevésbé feltárt területek követtek. A magyar művészet intézményesülése, múzeumok és akadémiák, állami műpártolás, alkotói pályázatok és díjak, ünnepek és kultuszok, a művész társadalmi szerepének változásai, a történeti ikonográfia hazai megjelenése és sajátosságai, képhasználat és nemzettudat általános összefüggései, ornamentikaelméletek és -viták, egyetemesség és regionalitás, az értékképződés és kanonizálódás mechanizmusai fémjelzik széles körű tájékozódását, nemkülönben teherbírását. A műalkotás értékét mindig a neki megfelelő időfaktor függvényében és társadalmi kontextusában kereste, meggyőződéssel lépve át a magas és a populáris kultúra tradicionális határait. Minden tárgyát tudományközi igénytel vizsgálta, a konstruktív kíváncsiság és a nyitottság elvét hirdetve. Írásai ebből eredően szakmánkon túlra, a történeti antropológia egyetemes iskoláját járók népesebb köréhez is eljutottak. Pályája során neves történészekkel, etnográfusokkal, kultuszkutatókkal működött együtt itthon és külföldön. Ereje teljében nemzetközi konferenciákat szervezett, bevonva az ifjabbak nemzedékét is az európai tudományosság egy-egy speciális műhelyébe. Sosem

szűnt meg tanulni; a társtudományok és a kulturális antropológia újonnan felbukkanó téziseiben friss szemmel vizsgálta azok metodológiai tanulságait, alkalmazhatóságát és általános érvényességi körét. Alkotásra berendezett otthonában, gazdag könyvtárában szimbolikus értékű „mappákat” nyitogatott, melyeknek mélyén – ahogy írta egyszer – mint valami virtuális térképen, egyre csak gyűltek a saját és a mások szellemi kincsei. Frekventált hely volt ez az otthon, társas értelemben is: a közös gondolkodás időse és fiatal kollégát egyaránt befogadó előcsarnoka. Hálájuknak és elismerésüknek sokan adták írásban is jelét. 2001-ben, 60. születésnapján a Magyar Nemzeti Galéria aktuális évkönyve egy kötetnyi tisztelgő tanulmánnyal köszöntötte őt (*Művészettörténeti tanulmányok Sinkó Katalin köszöntésére. A Magyar Nemzeti Galéria Évkönyve 1997–2001*).

Sinkó Katalin nevéhez intézménye nagyszabású kiállításai és keresett szakkatalógusai fűződnek. Ezeket önálló koncepcióval vagy társrendezői segítségével vitte sikerre, más múzeumok és az értő publikum nem szűnő figyelme közepette: *Válogatás magyar műgyűjteményekből* (1981), *Aranyérmek, ezüstkoszorúk – Művész-kultusz és műpártolás Magyarországon a 19. században* (1995), *Történelem – kép. Szemelvények múlt és művészet kapcsolatából Magyarországon* (2000). Konzulense volt a *XIX. Nemzet és művészet. Kép és önkép* című kiállításnak (2010). A Magyar Nemzeti Galéria történetét annak fél évszázados fennállása alkalmából önálló kötetben jelentette meg *Nemzeti Képtár* címmel (2008). E monográfiával nem csupán a kezdetek kezdetéig visszatekintő, források ezreiből építkező intézménykritika hagyományát szegezte szembe „amnéziára hajló” századunk szellemével, hanem a tárgyi kultúra szisztematikus gyűjtésében megnyilvánuló „nemzeti emlékezet” különös terepnumát, a történeti múzeum jelenségvilágát is korszerűen járta körbe. Legkedvesebb „diskurzusait” a nagybetűs História fogalmi körében szerette folytatni, s tudósi hitvallását is ez a fogalom szervezte: a művészettörténésznek elsősorban a múlt különféle alakzataival kell számot vetnie. Sinkó Katalint évek óta a tudományos történetmesélés természete és a szintézisalkotás kulturális ágazatokon és részterületeken átnyúló kérdései kötötték le – igazi teoretikus feladványként fogva fel problémáját.

Gondolatsoraiból nem egy maradt torzóban, ahogyan válogatott tanulmánykötetének (*Ideák, mo-*

tívumok, kánonok, 2012) nyilvános bemutatása sem adatott meg neki. E kiadvány utolsó esszéje *Recepció és kreativitás* címmel ragyogó szintézise szerteágazó tudásának és szemléleti fogékonyságának. A hazai művészettörténet-tudomány jelentős fordulópontjait és korszakváltásait – cáfolva az elméletellenesség vissza-visszatérő vádját – Sinkó Katalin itt új fénytörésben, a posztmodern szellemiségű történelemfilozófiák és -tanok, illetve más diszciplínákban kiérlelt módszertani mintázatok megtermékenyítő hálójába illesztve vázolja újra. A tanulmányban „befogadás” és „teremtés” időben mindenkor változó, ám a mindenkori művelődés egészére érvényes érték- és viszonyfogalmakként kínálnak keretet és egyben kulcsot a magyar művészet kezdeteinek és első történetíróinak 21. századi, kontextualizált megértéséhez. A historiográfia példaszzerű irányzatainak világos áttekintésével immár egy életművét lezáró Mester vall arról, hogy az irodalomhoz vagy a történelemhez hasonlóan a művészetnek sincsenek véglegessé formált, a kutatói jelen kérdésfeltevéseitől független, a hatástörténet konstitutív elemétől mentes narratívái – hogy a lineáris szerkezetű „nagy elbeszélések” kora lejárt. Tárgyalhatta-e valaki is hitelesebben ennek dilemmáit, mint az, aki utóbb a 19. századi magyar képzőművészet kézikönyvszerű összefoglalásának terhét vállalta fel? Sinkó Katalinra várt ez a feladat, tudományterületünk legjobbainak remélt közreműködésével. E rendhagyónak tervezett korszak-monográfiával, a párhuzamos történetek töredezett örökségeként bemutatandó újkori magyar művészettörténettel sok-sok korábbi elképzelése vált volna valóra, a súlyosbodó betegség árnyékában. A könyv szerkezeti alapvetése és jó néhány részlettanulmánya készen áll. Fájó, hogy a véglegest épp Spiritus rectora nem veheti majd kézbe.

Sinkó Katalin három alkalommal részesült a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Bizottságának *Opus mirabile* díjában. Életművét nagyrabecsülés övezte Ausztriában és Németországban is. Halálhírének az *Arbeitskreis Bild Druck Papier* elnevezésű, nemzetközi kultúrantropológiai társaság nemrég megjelent, 2013-as évkönyve ugyancsak nekrológot szentelt. Mi, akik közelről ismerhettük, hálával és kegyelettel őrizzük emlékét, s igyekszünk folytatni munkáját.

Király Erzsébet

SINKÓ KATALIN MŰVEINEK BIBLIOGRÁFIÁJA

- A Magyar Nemzeti Galéria. *Vigilia*, 1961, 3. sz. 183–184.
- A Fialat Képzőművészek Stúdiója. *Vigilia*, 1961, 7. sz. 440.
- In memoriam Gulácsy Lajos. *Vigilia*, 1962, 12. sz. 762–763.
- Bélaváry B. Alice műtermi kiállításáról. *Vigilia*, 1963, 6. sz. 373.
- Fiatalkok kiállítása az Ernst-múzeumban. *Vigilia*, 1963, 9. sz. 564–565.
- Az ónpestisről. *Műgyűjtő*, 1972, 4. sz. 56.
- Két vitézről. *Műgyűjtő*, 1973, 1. sz. 33.
- A 30. képaució elé. *Műgyűjtő*, 1973, 1. sz. 40–42.
- A Szent György-céhről. *Műgyűjtő*, 1973, 2. sz. 9–10.
- Adatok a magyar műgyűjtés történetéhez. In: Zádor Anna – Szabolcsi Hedvig szerk.: *Művészet és felvilágosodás. Művészettörténeti tanulmányok*. Budapest 1978, 545–552.
- Válogatás magyar magángyűjteményekből. Szerk., társszerkesztő Mravik László. *Kiállítási katalógus*. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1981.
- A magyar műgyűjtés 1850 után – a magángyűjteményi kiállítások tükrében. In: Mravik László – Sinkó Katalin szerk.: *Válogatás magyar magángyűjteményekből*. *Kiállítási katalógus*. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1981, 11–29.
- Orientalizáló életképek. In: Szabó Júlia – Széphelyi F. György szerk.: *Művészet Magyarországon 1830–1870*. 1. kötet. *Kiállítás az MTA Művészettörténeti Kutató Csoport és az MNG közös rendezésében*. MTA MKCS, Budapest 1981, 98–106.
- Az idea elenyészése. In: *Magyarországi szöveges falvédők a 19–20. században*. *Kiállítási katalógus*. Hatvany Lajos Múzeum, Hatvan – Dobó István Vármúzeum, Eger – Katona József Múzeum, Kecskemét – ELTE Folklore Tanszék, Budapest, 1980. augusztus – 1981. július. H. n., é. n. [1981] (Sorozatszerk. Kovács Ákos. *Hatvany Lajos Múzeum füzetek*, 7.), 53–56.
- A nemzeti emlékmű és a nemzeti tudat változásai. *Művészettörténeti Értesítő* 32. 1983, 4. sz. 185–201.
- Kazinczy Ferenc és a műgyűjtés. *Ars Hungarica* 11. 1983, 2. sz. 269–276.
- Néhány magyar akadémia-allegória. *Művészettörténeti Értesítő* 33. 1984, 3. sz. 169–174.
- A nemzeti emlékmű és a nemzeti tudat változásai. In: *Monumentumok az első háborúból. A Múcsarnok és a Népművelési Intézet közös kiállítása*. Budapest, Fényes Adolf Terem, 1985. A kiállítást rend. Feuer Gábor és Kovács Ákos. A kötetet összeáll. és szerk. Kovács Ákos. Budapest 1985, 5–25.
- A valóság története, avagy a történelem valósága. A millennium-ünnep historizmusa. In: *Lélek és forma. Magyar művészet 1896–1914*. *Kiállítási katalógus*. Összeáll. Éri Gyöngyi – O. Jobbágyi Zsuzsa. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1986, 12–20.
- A profán történeti festészet Bécsben és Pest-Budán 1830–1870 között. *Művészettörténeti Értesítő* 35. 1986, 3–4. sz. 95–132.
- Devóció és populáris művészet. *Híradás Szilárdfy Zoltán új könyvéről és két kiállításról Pannonthalmán és Egerben*. *Ethnographia* 97. 1986, 1. sz. 143–147.
- A falvédők képi világa. In: Kovács Ákos szerk.: *Feliratos falvédők*. Budapest 1987, 24–32.
- Ideálkép, portré, életkép. Műfaji összefüggések a romantikus képzőművészetben. *Ars Hungarica* 15. 1987, 1. sz. 49–58.
- A millenniumi emlékmű mint kultuszhely. *Medvetánc* 7. 1987, 2. sz. 29–50.
- Pesther und Berliner Kunstverein. Aus der Vorgeschichte einer Kunstmetropole. In: *Germanistisches Jahrbuch DDR – UVR (Deutschlektorat beim Kultur- und Informationszentrum der DDR in Budapest)* Jg. 7. Budapest 1988, 110–118.
- Az optikai teremutazástól a lakótelepi édenig. *Forrás* 20. 1988, 11. sz. 15–22.
- Sz. Kürti Katalin: *Munkácsy Krisztus-trilógiája*. [Kritika]. *Alföld* XLI. 1990, 8. sz. 85–86.
- A vázlat mint a nemzeti génusz kézjegye. In: *Sub Minervae Nationis Praesidio. Tanulmányok a nemzeti kultúra kérdésköréből Németh Lajos 60. születésnapjára*. Budapest 1989, 192–202.
- Árpád kontra Szent István. *Janus*, 1989. tél, VI.1. (Nemzeti kultúra. Szerk. Niedermüller Péter) 42–52.
- „Emlékművek”. [Bevezető és képválogatás.] *Janus*, 1989. tél, VI.3. [o. n.]
- Árpád versus Saint István. *Competing Heroes and Competing Interests in the Figurative Representation of Hungarian History*. *Ethnologia Europaea* 19. 1989, 67–84.
- Die Geschichte des Millennium-Denkmal. In: Wilhelm Brednich – Andreas Hartmann Hrsg.: *Populäre Bildmedien. Vorträge des 2. Symposiums für Ethnologische Bildforschung*, Reinhausen bei Göttingen 1986. Göttingen 1989 (Schriftenreihe der Volkskundlichen Kommission für Niedersachsen, 5.), 73–90.
- Az Alföld és az alföldi pásztorok felfedezése a külföldi és hazai képzőművészetben. *Ethnographia* 100. 1989, 1–4. sz. 121–154.

- Der Tschikosch als ein orientalisches Thema. In: Kunt, Ernő Hrsg.: Bild-Kunde – Volks-Kunde [Kép-hagyomány – nép-hagyomány]. Die III. Internationale Tagung des Volkskundlichen Bildforschung Komitee bei SIEF/Unesco. Miskolc, 5–10. April 1988. Org. von der Abteilung für die Forschung Visueller Kultur bei der Museumsdirektoriat vom Komitat Borsod-Abaúj-Zemplén. Miskolc 1989, 239–252.
- A magyar romantikus festészet. In: A romantika enciklopédiája. Festészet, szobrászat, építészet, irodalom, zene. Összeáll. Francis Claudon. Ford. Balabán Péter. [Budapest] 1990, 335–367.
- A Munkácsy-kérdés a művészettörténetben. BUKSZ 2. 1990, 3. sz. 355–367.
- Oh, Amnézia úrnő, (ne) jöjj el! (Gondolatok a szobordöntögetésről). Magyar Narancs 1990, május 3., 10.
- Az Alföld és az alföldi pásztor mint orientális téma a hazai és külföldi festészetben. In: Hofer Tamás szerk.: Népi kultúra és nemzettudat. Tanulmánygyűjtemény. Budapest 1991 (A magyarságtudományok könyvtára, 7.), 83–89.
- A Madonna-festő. Művész-szerep és historizálás Csontváry önarcképein. Művészettörténeti Értesítő 40. 1991, 3–4. sz. 156–174.
- A politika rítusai: emlékműállítás, szobordöntés. In: György Péter – Turai Hedvig szerk.: A művészet katonái. Sztálinizmus és kultúra. [Budapest] 1992, 67–79.
- „A História a mi erős várunk”. A millenniumi kiállítás mint Gesamtkunstwerk. In: Zádor Anna szerk.: A historizmus művészete Magyarországon. Művészettörténeti tanulmányok. Budapest 1993, 132–147.
- A továbblő historizmus. A Millenniumi emlékmű mint szimbolikus társadalmi akciók színtere. In: Zádor Anna szerk.: A historizmus művészete Magyarországon. Művészettörténeti tanulmányok. Budapest 1993, 277–293.
- Egy új műfaj a 80-as években. Munkácsy Mihály kolosszál-képei. In: Gazda László szerk.: Munkácsy Mihály (1844–1900). Nemzetközi tudományos emlékülés előadásai. Debrecen, 1994. március 8–9. Debrecen 1994 (A Hajdú-Bihar Megyei Múzeumok Közleményei, 53.), 53–64.
- Mihály Munkácsy's Wide-Screen Canvases. The New Hungarian Quarterly 35, Summer 1994, No. 134. 118–125.
- Az „hommage” Csontváry késői önarcképein. Művészettörténeti Értesítő 43. 1994, 1–2. sz. 155–163.
- Árpád versus Saint István. Competing Heroes and Competing Interests in the Figurative Representation of Hungarian History. In: Hofer, Tamás ed.: Hungarians between “East” and “West”. Three Essays on National Myths and Symbols. Budapest 1994, 9–26.
- Templomi képek, biblikus művészet a 19. században. A vallási témák szekularizációja. In: Lőrincz Zoltán szerk.: Vallás és képzőművészet. Szombathely 1995 (Artes salubres), 63–77.
- A megsértett Hungária. Néprajzi Értesítő 77. 1995, 267–282.
- Aranyérmek, ezüstkoszorúk. Művészkultusz és műpártolás Magyarországon a 19. században. Kiállítás- és katalógus-koncepció. Magyar Nemzeti Galéria, 1995. június–november. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1995.
- A művészi siker anatómiája 1840–1900. In: Imre Györgyi [– Sinkó Katalin] szerk.: Aranyérmek, ezüstkoszorúk. Művészkultusz és műpártolás Magyarországon a 19. században. Kiállítási katalógus. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1995, 15–47.
- A megsértett Hungária. In: Hofer Tamás szerk.: Magyarok Kelet és Nyugat közt. A nemzettudat változó jelképei. Tanulmányok. Budapest 1996, 267–282.
- Az alapítók biblikus képei és a századvég antihistorizmusa. In: Csorba Géza – Szücs György szerk.: Nagybánya művészete. Kiállítás a nagybányai művésztelep alapításának 100. évfordulója alkalmából. Kiállítási katalógus. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 1996, 216–236.
- Pusztaszer ürügyén: emlékhely, kiállítás és idegenforgalom. Új Művészet 7. 1996, 8. sz. 4–16.
- Bevezető tanulmány. In: Mezey András: Szinyei Merse Pál nagyváradi mestere. Mezey Lajos festőművész és fotográfus élete, művészete. Budapest 1996, 7–12.
- Szeretetnek eledele. Ars Hungarica 25. 1997, 1–2. sz. (Tanulmányok Szilárdfy Zoltán 60. születésnapjának tiszteletére) 409–420.
- Az új kenyér ünnepe. In: Szabó Márton szerk.: Szövegvalóság. Írások a szimbolikus és diszkurzív politikáról. (Scientia Humana) Budapest 1997, 263–272.
- Zur Entstehung der staatlichen und nationalen Feiertage in Ungarn (1850–1991). In: Emil Brix – Hannes Stekl Hrsg.: Der Kampf um das Gedächtnis. Öffentliche Gedenktage in Mitteleuropa. Wien 1997, 251–272.
- A magyar huszárság apoteózisa: a párizsi világkiállítás huszár-terme. Magyar Múzeumok 3. 1997, No. 1. 12–14.
- Történelem-kép. Szemelvények múlt és művészet kapcsolatából Magyarországon. Szerk., társszerkesztő Mikó Árpád. Kiállítási katalógus. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 2000.

- Historizmus–antihistorizmus. In: Mikó Árpád – Sinkó Katalin szerk.: Történelem–kép. Szemelvények múlt és művészet kapcsolatából Magyarországon. Kiállítási katalógus. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 2000, 103–115.
- Ezredévi ünnepeink és a történeti ikonográfia. Művészettörténeti Értesítő 49. 2000, 1–2. sz. 1–19.
- Történelem–kép. Szemelvények a művészet múlt-szemléletének változásaiból. Új Művészet 11. 2000, 8. sz. 4–10, 43–44.
- Elfeledett történeti képeink. In: Boros Géza szerk.: Az emlékezésről... Kiállítás és szimpózium, Vigadó Galéria, Budapest, 2000. júl. 27 – aug. 14. Budapest 2000, 81–92.
- Die Rezeption der ersten Jahrtausendwende im 19. und 20. Jahrhundert in Ungarn. In: Alfried Wiczorek – Hans-Martin Hinz Hrsg.: Europas Mitte um 1000. 27. Europaratsausstellung 2000. Bd. 1. Ausstellung in Budapest–Krakkau–Berlin–Mannheim–Bratislava. Stuttgart 2000, 9–20.
- München i mađarsko slikarstvo u drugoj polovici XIX. stoljeća. In: Damjanov, Jadranka szerk.: Hrvastka/Mađarska/Europa. Stoljetne likovno-umjetničke veze / Horvátország/Magyarország/Európa. Évszázados képzőművészeti kapcsolatok. Zagreb 2000, 170–183. Magyarul: 482–495.
- Rivalitát und Dualitát dynastischer und nationaler Representation. In: Fazekas, István – Ujváry, Gábor Hrsg.: Kaiser und König. Eine Historische Reise: Österreich und Ungarn. Ausstellung im Prunksaal der Österreichischen Nationalbibliothek. Budapest 2001, 19–22.
- Italienfahrer aus Ungarn. In: Sabine Grabner – Claudia Wöhler Hrsg.: Italienische Reisen. Landschaftsbilder österreichischer und ungarischer Maler 1770–1850. Eine Ausstellung der Österreichischen Galerie Belvedere, 9. November 2001 – 3. Februar 2002. [Wien] 2001, 68–79.
- Kontinuitás vagy a hagyomány újratemtése? Történeti képeink a XIX. században. (Közgyűlési előadások, 2000. május: Millennium az Akadémián. Filozófiai és Történettudományok Osztálya). In: A történeti helyzet tudat alakváltozásai: kényszerpályák és alternatívák a magyar történelemben. 1. kötet. Akadémiai Műhely. Közgyűlési előadások. Budapest 2001, 317–330.
- The Creation of a National Style of Ornamentation at the End of the Nineteenth Century. In: Csenkey, Éva – Steinert, Ágota eds.: Hungarian Ceramics from the Zsolnay Manufactory, 1853–2001. New Haven – London 2002, 45–54.
- Időképek. Millenniumi kiállítás a Néprajzi Múzeumban. Magyar Múzeumok 7. 2001, No. 3. 44–46.
- Ékítményes rajz és festés. In: Blaskóné Majkó Katalin – Szőke Annamária szerk.: A Mintarajztanodától a Képzőművészeti Főiskoláig. Kiállítási katalógus. Magyar Képzőművészeti Egyetem, 2001. november 29 – január 8. Budapest 2002, 197–222.
- Viaggiatori Ungheresi in Italia. In: Pittori Ungheresi in Italia 1800–1900. Acquerelli e disegni dalla raccolta della Galleria Nazionale Ungherese. Catalogo a cura di Hessky, Orsolya – Róka, Enikő. Galleria Nazionale Ungherese di Budapest – Accademia d'Ungheria in Roma. [Budapest] 2002, 7–30.
- Tudománytörténeti megjegyzések a nemzeti „forma-nyelv” kérdéséhez 1873–1906. In: A. Gergely András szerk.: A nemzet antropológiája. Hofer Tamás köszöntése. Budapest 2002, 287–303.
- A művészi siker anatómiája 1840–1900. In: Takáts József szerk.: Az irodalmi kultusz kutatás kézikönyve. Tanulmánygyűjtemény. Budapest 2003, 7–66.
- Gyűjtemények változó világa. In: Virág Judit – Törő István szerk.: A magyar festészet rejtőzködő csodái. Válogatás magyar magángyűjteményekből. 1. kötet. 1853–1919. Budapest 2004, 9–44.
- Viták a nemzeti ornamentika körül 1873–1907 között. In: Vadas Ferenc szerk.: Romantikus kastély. Tanulmányok Komárik Dénes tiszteletére. Budapest 2004, 399–433.
- Changes in the Meaning of the Concept of „Folk Art” between 1852 and 1898. Hungarian Heritage 5. 2004, No. 1–2, 7–19.
- Die sogenannte ungarische Ornamentik und ihr historisches Umfeld. In: Christa Pieske – Konrad Vanja – Sigrid Nagy Hrsg.: Arbeitskreis Bild Druck Papier. Bd. 8. Tagungsband Budapest 2003. Münster – New York – München – Berlin 2004, 9–26.
- Habsburg-Repräsentation in Ungarn um 1900. Skizze einer politischen Ikonographie der Burg zu Buda. In: Amália Kerekes – Alexandra Millner – Peter Plener – Béla Rásky Hrsg.: Leitha und Lethe. Symbolische Räume und Zeiten in der Kultur Österreich-Ungarns. Tübingen–Basel 2004 (Kultur – Herrschaft – Differenz, 6.), 111–122.
- Az Akadémiai Képtár „Székely Bertalan elfeledett portréi a Magyar Tudományos Akadémián – A Kisfaludy Társaság Arcképcsarnoka” című kiállítás megnyitó szövege. Új Művészet 16. 2005, 8. sz. 22–23.
- Munkácsy vallásos képei és a századvég „szent-realizmusa”. In: Gosztonyi Ferenc szerk.: Munkácsy a nagyvilágban. Munkácsy Mihály művei külföldi és magyar magán- és közgyűjteményekben. Kiállítás a Magyar Nemzeti Galériában, 2005. márc. 24 – 2005. júl. 31. Budapest 2005, 61–86.
- Die Entstehung des Begriffs der Volkskunst in den Kunstgewerbemuseen des Zeitalters des Positivismus. Ornament als Nationalsprache. Acta Historiae Artium 46. 2005, 205–259.

- Megjegyzések a 19. századi ornamentika-teóriák antropológiai vonatkozásairól. In: Szikra Ágnes szerk.: *Ornamentika és modernizmus*. Budapest 2006 (Ernst Múzeumi Füzetek, 2.), 18–26.
- Az ornamentikai mintalapok és az „előképmozgalom” 1850 és 1900 között. In: Fejős Zoltán szerk.: Huszka József, a rajzoló gyűjtő. Kiállítási katalógus. Néprajzi Múzeum, 2005. ápr. 14 – 2006. márc. 5. Budapest 2006, 134–136.
- A historizmus és a magyar ornamentika. Az etnográfia tárgyainak művészi szemlélete. In: Fejős Zoltán szerk.: Huszka József, a rajzoló gyűjtő. Kiállítási katalógus. Néprajzi Múzeum, 2005. ápr. 14 – 2006. márc. 5. Budapest 2006, 278–283.
- A 19. századi ornamentika-teóriák antropológiai vonatkozásairól. *Iskolakultúra* 16. 2006, 6. sz. 28–35.
- József nádor termei a Múzeum körúton. *Magyar Múzeumok* 13. 2007, No. 1. 53–55.
- „Isten áldja a tisztas ipart”. Művészgenerációk – a Györgyi-Giergl család. *Új Művészet* 18. 2007, 5. sz. 10–14.
- Néhány akta 1952–1953-ból. Az MTA és a múzeumok. In: Bardoly István – Jurecskó László – Sümegi György szerk.: „A feledés árja alól új földet hódítok vissza.” Írások Tímár Árpád tiszteletére. Budapest–Miskolc 2009, 64–80.
- Ipolyi Arnold (1823–1886). „A nemzet történeti eszméje által alapította meg létét”. Megjegyzések Ipolyi Arnold történelemszemléletéhez. In: Markója Csilla – Bardoly István szerk.: „Emberek és nem frakkok”. A magyar művészettörténet-írás nagy alakjai – Tudománytörténeti esszégyűjtemény. Budapest 2007 (Enigma könyvek), 51–72.
- Sírva vigad a magyar... A melankolikus magyar alkát a XIX. századi hazai művészetben. In: Bónis Ferenc szerk.: *A nemzeti romantika világából*. Budapest 2005 (Magyar zenetörténeti tanulmányok), 66–78.
- The Making of an Independent National Gallery: Between Memory and History. *Annales de la Galerie nationale hongroise / A Magyar Nemzeti Galéria Évkönyve* 2005–2007. Vol. XXV, No. 10. Budapest 2008, 9–20.
- Nemzeti képtár. „Emlékezet és történelem között”. *Annales de la Galerie nationale hongroise / A Magyar Nemzeti Galéria Évkönyve* 2008. Vol. XXVI. No. 11. Szerk. Horváth György – Király Erzsébet – Jávor Anna. Budapest 2009.
- A népművészet-szemlélet változásai és a Nemzeti Múzeum 1852–1898. *Néprajzi Értesítő* 91. 2009, 35–80.
- The Marosi Files: from „Progressive Traditions” to „Multiplicity of Viewpoints”. In: Varga, Lívia et al. eds.: *Bonum ut pulchrum. Essays in Art History in Honour of Ernő Marosi on His Seventieth Birthday*. Budapest 2010, 55–106.
- A művészettörténet nemzeti látószöge. Kánonok és kánontörések. In: Király Erzsébet – Róka Enikő – Veszprémi Nóra szerk.: *XIX. Nemzet és művészet. Kép és önkép*. Kiállítási katalógus. Magyar Nemzeti Galéria. 2010. november 5. – 2011. április 3. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 2010, 29–82.
- Magyarország génusza és a múzsák otthona. Joseph Abel előfüggőnye a Pesti Királyi Városi Színházban, 1812. In: Bubryák Orsolya szerk.: „Ez a világ, mint egy kert...” Tanulmányok Galavics Géza tiszteletére. Budapest 2010, 507–522.
- Ideák, motívumok kánonok. Tanulmányok a 19–20. századi képkultúra köréből. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 2012. [benne: 315–318. Sinkó Katalin műveinek bibliográfiája 2010-ig]
- Ideák, motívumok kánonok II. Tanulmányok a 19–20. századi képkultúra köréből. CD-rom. Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria, Budapest 2012.
- Sinkó Katalinról:
- Szóke Annamária: Sinkó Katalin köszöntése. *Annales de la Galerie nationale hongroise / A Magyar Nemzeti Galéria Évkönyve* 1997–2001. Etudes sur l’histoire de l’art en honneur de Katalin Sinkó. Művészettörténeti tanulmányok Sinkó Katalin köszöntésére. Budapest 2002, 9–12; Sinkó Katalin bibliográfiája [2002-ig] uo. 12–13.
- Összeállította Király Erzsébet és Róka Enikő